

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta va esii de döue ori pe luna, pone la regulare; era de aici in colo o data pe seputemana, cu si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratii nile se priimescu in tóte dilele.

Pretindu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triluniu 1 fi. 50 cr. era pentru straineate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.

Tbole stodieniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:
Aradu, strad'a Teleki, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.
Unu exemplariu costa 15 cr. si se poate cumpăra in librari'a lui M. Klein jun din Aradu.

Presidentulu demisionatu.

— Tragi-comedia in unu actu si in versuri. —

Persónele:

Dr. Cum-asià (?), presidentu.
Vai-la-noi, vice presidentu.

Muiatu in chisalitia,
Borzosiu la pene,
Boériu-iésca,
Stirbu-ulescu,
Gavra u(r)su,
Juncanu, membru eschisu.
Maxima-simia,
Franga-langa,
Punte peste munte,
poporu.

membrii cu coda.

Actulu se petrece in Sibiu, in sal'a semin.

Scen'a I.

Dr. Cum-asià (?):

Éta-me, d'in intemplare,
Ajunsu la domnia mare,
Fiindu-cà su incoditiatu
Si eu córne 'mpuputiatu,
Am ajunsu ca presidentu,
Pentru min' postu eminentu.
Toti clericii sà traiésca,
Védi'a mea sà crésca, crésca!
Códele sà se 'multiésca,
Córnele sà inflorésca;
Era cei ce n'oru voi,
Cu córne-a se 'mpodobí:
Dieu voru fi despretiuiti
Si de mine necasiti.

Dér cum vedu a mea domnia
Cam amara va sà fia,
Cà-ci astadi o am patitu

Cu Juncanu celu necalitu:
M'a lovitu cu tin'a 'n facia, . . .
Ce n'am patit in viétia.

Scen'a II.

Dr. Cum-asià (?) si Vai-la-noi.
Dr. Cum-asià (?):

Éta, bine ai venitú,
Avemu ce-va de vorbitu:
Cum sà punemu totu la cale,
Sà ni fia spre onore?
Cum avemu sà procedàmu
In functiunea ce avemu,
Ca toti sà ni se supuie,
D'in gura nimicu sà spuie;
Ér de vr' unulu va 'ndrasni,
In contr'a-ni a vorbí,
Sà-aretàmu cin' suntemu noi,
Cà nu suntemu martiafoi,
Cà-ci l'omu dà fore crutiare
A-fóra d'in sal'a mare.
Asià credu c'amu isbuti,
Si eu tóte-omu reusi.

Vai-la-noi:

Da! asià este, stapanie,
Vomu incepe chiar de mane;
Mane-avemu sfedintia mare,
Sà luàmu la trei-parale
Pre obrasniculu Juncanu,
Cà lu tramitemu la aman;
Cà-ci nui-potea suferi
Pat'a cu car' te 'negri.

Dr. Cum-asià (?):

Da, asià e fratiore, —
Acest'a-e unu lucru mare:
Elu elevu, eu profesor,
Sà me ia peste petioru. . . !

Scen'a III.

Totu aceiasi sì **Boéru-iésca, Juncanu, si Franga-langa**, și toti membrii societății.

Dr. Cum-asià (?):

Onorati membrii și frati,
Toti căti sunteti adunati!
Pôte că nu toti veti scîi,
Că onórea-mi suferi.
Déca nu sciti, eu voiu spune,
Că-e unu lueru de minune.
Este lueru evidentu,
Că Juncanu fù presidentu
La o comisziune mare,
Pentr'a salei arangiare.
Eu rogandu-lu intr'o dî,
Bilete a tiparî,
Bilete de 'nvitatiune
Pentr' a nôstra productiune,
Productiune literara
'n a lui Andreiu santulu séra,
De sì eu i-am spusu 'nainte,
Că poftescu, ca presiedinte,
Ca programulu tiparitu
Sà ffa impodobitu
Cu cornitie și coditie,
Cu urechi și càrligutie, —
Domnulu Juncanu n'a voitu,
Ci programu a tiparitu
Ne codatu ne 'ncornuratu,
Cu càrligi ne 'mpuputiatu.
Ast'a n'o potu suferi;
Deci ve rogu a 'ntreveni
Sí-a-mi da, fore 'ntardiare,
Pentru ast'a 'ndestulare.

Boéru-iésca:

Onoratii mei consoci!
Credu că consentîti eu toti,
Că se dàmu numai decâtău
Lui Juncanu de-acî hopsitu;
Că-ci eu a lui indrasnélă
Ni facuse de ocara
Pre alu nostru presidentu,
Omulu celu mai eminentu.

Mai multi membrii d'in poporu:
Haid' să-lu escomunicâmu
Sí de densulu să scapâmu!

Franga-langa:

Dominiloru! ve rogu unu pieu,
Ast'a-e lueru de nemicu,
Nu se pôte pentru asta
Juncanu astă să patiese,
Că-ci pre elu l'a 'mputeritu
Comitetulu susu numitu;
Deci, ve rogu, déca voiti, — —
Pre toti trebe să-i trantiti.

Vai-la-noi:

Ba nu, că e lueru mare
Sí ataca la onóre,
Sí-a-poi Juncanu, ca elevu,
Fia elu chiar d'in Chicvu,
Erá să de' auscultare
La profesorul ca mai mare,
Sí a-fore de nu-lu dàmu,
Fore presesu remanemu.

Juncanu:

Me rogu la domni de cuventu,
Sà vi dai desnodamentu:
Eu in tôte am urmatu
Cum am fostu insarcinatu,
N'am facutu nemicu mai multu,
For' ce nu s'a concrediu;
Deci nu poteti neci decum
Sà me eschideti acum.

Dr. Cum-asià (?):

Domnule! te rogu, să tacî,
Că de nu, pe locu me faci,
Ca să nu-ti mai dau cuventu.

Juncanu:

Nu se pôte . . .

Dr. Cum-asià (?):

Dar eu sum

Presidentu, să ca atare
Sciî că am potere mare.

Juncanu:

Da! dér totu potu să vorbescu.

Dr. Cum-asià (?):

Taci! că de locu poruncescu
La servitori, să te ia
Sí a-fore să te dea.
(Juncanu ese necesită.)
Deci dominiloru e decisu,
Că Juncanulu e eschisu.

Franga-langa:

Dupa cum este sciutu,
Noi n'avemu punctu in statutu,
Pe a carui fundamentu
Sà potemu avè cuventu.
Pre Juncanu să-lu dàmu a-fore
Pentru lueruri d'in a-fore.
Sí eschisu sub astu protestu, —
Eu me 'nsinuu cu protestu!

Dr. Cum-asià (?):

Domniloru! de mai vorbiti
Pre Juncanu să-lu repriimiti:
Eu de locu mi voiu luá,
Pardesiulu să voiu plecă;
Că-ci eu nu potu suferi
Insult'a ce-mi asverli
Acelu omu fore cultura,
Cum vedu, toemai preste gura.
Sí-oiu invetiá pre ori-care,
Ce nu-mi va dâ auscultare,
Sí n'a serie cu coditie,
Cu urechi și càrligutie

(Finea va urmă.)

Unu portretu neispravitu.

Unu pictoru incepù portretulu unei ginasie domnișioare, ce face parte d'in lumea mare.

Pentru motive ce nu se sciu, famili'a gentilei persoane să artistulu se cărtă.

Pictorulu avendu tabloulu inceputu, profita de capu, care eră de o frumsetia rara, să-i adaoga unu corpu de nimfa, în tota golitiunea formelor.

Tabloul se espune, și e vediut de familia, insocita de căti-va de ai casei.

— Oh! Domnedieule! — dîse o domnă, recunoscendu figură tenerii domnisiore, — fătă DTele a pozatu in acesta stare?!

— Te insielii, — respușe mam'a, — artistulu a facutu *tôte astea d'in memoria!*

Câtra vîlv'a ungurésca.

Sonetu. —

Vîlv'a ungurésca
D'in Pute-a-pesce
Multu se trudesc
Să ne ungurésca . . .
— Dér dati-ni pace!
Că-ci seracă
Pe romania
Inca scimu noi face . . .
Vedeti, că sî voi,
— De sî domniti, —
Sunteti pîrliti . . .
Fore evrei
Sî jicutiei:
Ar fî vai de voi! —

Trimbitia.

Naivitatea unui primariu.

Scen'a se petrece in România, intr'unu judecțiu de pe lunga Dunare, și e de o actualitate cu totul recenta.

Unu subprefectu (solgabirău), trecendu in revizia pe la primari'a unei comune fără amenintata de inundatiune, intrebă pre primariu: déca a luat ce-va mesuri de precautiune?

Firesce, — respuște primariulu cu conșientia detoriei implinite. —

Sî arăta functionariului o seria de cutii de tincăea, zugravite pe d'a-supr'a cu căte unu mucenicu, și avendu la mediulocul capacului o crepatura, cătu să incapa gologanulu (grositi'a).

— Ce sunt astea?

— Cutii pentru stringerea ajutărelor trebuințiose inundatiilor! . . . — „România libera.” —

LĂTRĂTURA.

A esită d'in sajtău și se află de vîndiare in tôte kereskedésiurile statului un'a carte de rugătuni sub titula :

„Miniszteri imakönyv”, d'in care aflămu eu cu-viintia a pune pentru norodulu dreptu creditiosu, ca de probă, urmatori'a:

Rugătione de demanetia a ministrului ungurescu.

I.

Dieu, cu pinteni, d'in 'naltime,
Tramite in ungurime
Paseri de la Caucasu,
Să o scape de necasu;

II.

Tramite enut'a rusescă,
La nați'a rumunescă,
S' o stingă, s'o nimicescă,
Său s'o facă ungurescă;

III.

Tramite gandu la prostime,
Să spereze 'n ungurime,
Să nu crădia popii loru,
Nice la vladicii loru.

IV.

Tramite-o plăia cu spume
De galbini — monete bune, —
Care in veci să dureze,
Pre noi să ne 'nainteze!

V.

Indurate, 'mpintenate,
Tu vedi, că n'avemu pecate;
Deci fîi bunu: nu ne uită,
Că-ci suntemu zidirea ta!

VI.

Dupa-acesta rogătione
Rostita cu plecatiune
Aminu! Tie-Ti glasuesce
Ministrulu d'in Pute-a-pesce.

Ce este rusinea?

De multu sciinti'a să-pune acesta intrebare, fore să pôta responde intr'unu chipu indestulatoriu. Rusinea, este ea ce-va naturalu, ori conventionalu?

In Europ'a, o femei de susu n'ar cuteză să-si arete brățele góle ori pulpele petiorusilor diu'a intr'unu salonu; pe candu sér'a, in acela-si salonu, ea lasa să se véda, fore neci unu vîlu mai diumetate d'in finti'a sa. Diu'a d'abiè indresnesce să atingă man'a unui omu; sér'a, la balu, ea se asviră per-duta in brațele aceluia-si omu, care o stringe cu passiune la peptulu seu.

Femeile selbatice ambla de totu góle; cu tôte acestea ar rosi, candu s'ar areta in publicu, fore o foia de palmiru, de smochinu, său de altu arbore.

Dér ce-va mai curiosu: unu caletoriu anglezu, Eyre, ni spune că, in Australi'a, barbati și femei se desbraca, ca să dantieze o hora nationala. Presenti'a strainilor nu-i turbura de locu, déra déca s'ar ivi o angleza indata dantiulu e intreruptu, barbati și femeile își reiau vestimentele loru.

Deslegarea ghiciturei numerice d'in nrulu trecutu (2.) este:

,Tréne'a, Fléne'a.“

Bune deslegări am primitu de la dnii: Terentiu Ratiu, candidatul de advocat in Aradu, — T. Cosm'a d'in Capruti'a, — N. M. Todoranu, teologu in Sabiu. — Cocutia colaboratoru de la fôi'a umoristica „Ghimpele” in București, — Georgiu Popoviciu parocu in Minisu, — și de la unu x. y. d'in Budapest'a. Era premiatu a devenit u pr'in sorte dlu Cocutia d'in București cu „Poeziile lui Iulianu Grozescu,” cari i s'au și inaintat cu post'a de adi.

Ghicitura.

— Resultatulu in numerulu viitoriu. Astă data toti căti o voru deslegă bine, voru fi — aplaudati. —

In cetatea Temisior'a se află scol'a ces. reg. de cadetii. Sub pôrt'a edificiului e o tabla acatia, ce reprezinta numele tutoru elevilor (scolarilor) actuali. Intre acel'a am datu și de urmatoriulu nume:

,Árpád von Misics.“

Acum ghiciti: alu cui fiu are să fie acestu domnisoru? și de ce națiune e tatalu seu?

Cărți și solii.

Din Cetatea grositiei de lemn, din'a de St. Tóderu, 1879.

Pré cinstite, jupane, „Gur'a-Satului“!

Sciindu bine, că sî Cinstî'a ta traiesci in tempuri grele, sî-ti pare bine, déca mai poti face ce-va castigu in laturi, *) să nu mananci numai d'in gat'a, chiaru de aceea sî vinu, a-ti spune cele ce me atingu, sî a te rogá de sfatu. Ca să scii inse: cu cine ai de a face, éta vinu a-ti inpartasi pucinu d'in trecutulu meu, luandu-mi voia a te face cunoscutu sî cu unele trasuri relative la esteriorulu cinstitei mele persoñe.

Capulu, decoratu cu töte organele necesarie, e asiediatu pe unu corpu midilocu, bine incheiatu, plinu sî sanetosu. D'in departare inse nu pré poti observá decàtu barb'a, burt'a sî nasulu, care documentéza despre traiulu meu. — In teneretie, voiu să dicu pone in ante de ast'a cu 5 ani, procopsiam tenerimea scólei romane d'in Rom'a mic'a in sciintiele socotelei: eram dascalu romanescu. In tempulu d'in urma te audii, jupane Gur'a-Satului, dicendu, că Dio sunt mai bine solviti multi pastori, decàtu dascalii romanesci. Ce facui? Lasai' dascall'a — la pusti'a sî veni a-ci ca vacariu la Cetatea grositiei de lemn. Lucrulu monotonu, impreunatu cu mulgerea vaciloru, mi-facea la inceputu placere nespusa; mai tardiu inse mi-causă multe doreri de fole. Aveam déra trebuintia să dau atâtua corpului, cătu sî duhului, ocupatiuni varii. In iérn'a acestui anu, scii Dta, colea candu se baga sî pastorii de tiérina pe anulu urmatoriu, mai luai sî eu, pe lunga vacaritu, sî paditulu iediloru, sî, — să vedi, mi se platesce bine. Mi promisera că, déca voiu potè face iedii, ce am de a-i padî, să grohotésca ca porcii, capetu o recompensa de 200 de éljen! Unu terno micu! — Dresarea o am sî inceputu, Resultatulu mi-lu prevediu sî de recompensa sum siguru. Ce sî aveam de a face? Erá să cadiu in suspinu de atât'a monotonia ce aveam pone a-ci. Ce cugeti: eu numai cu numele eram vacariu, dér trebuiá, să portu sî râvasiulu boiloru sî alu vitieiloru, — totu unu soiu de lucru sî numai o plata. Acum mi-am disu: oiu să mai lasu boii si vitieii de capulu loru; vacile — cari mi dau numele sî esistinti'a — le voiu pastorî eu, d'in preuna cu iedii ce-i primii cu comintiû.

Ce dici, cinstite jupane, la hotarirea-mi luata? Asiè, că am bunu capu?**) Dupa ce voiu reesi cu cele incepute, nu dicu, că nu voiu mai deschide sî alte specule de castigu. Cu acea ocasiune éra-ti voiu face scrisore, ca să scii de mine. ***) Pone atunci inse te rogu, să-ti dai sî Dta párerea relativă la pasii

mei, sî inca de se pôte in ujság, ca să nu se pérdia pe posta. ****) Cu aceste pucine cuvinte remanu alu dtele de bine voitoriu:

Kis Sándor alias Micu, m. p.
vacariu sî pecurariu la iedii d'in Cetatea grositiei de lemn, nrulu 000,
lunga puntea Galatinului.

Escentricitate angleza.

In un'a din septemanile trecute a morit la Manchester unu celebataru (omu neinsoratu) forte avutu. Pr'in testamentulu seu elu sî-a impartit uverea sa in parti egali, intre vre o 30. de femei, cari, in tempulu vietii sele refuzasera propunerile lui de casatoria. „Respingendu ofertele mele, aceste femei mi-au permisu, să ducu o viétia fericita sî vesela, libera de orice grige a casniciei; ca recunoscinta, li institui legaturele mele universali.“

„Bánatba sodorta a Tisza Szegedet.“

In traducere fidela suna:

„Tis'a a manatu Sighidinulu in — Banatu!“

x. y.

De pe la cas'a satului.

Dlui D. Crisianu in T. m. — Te-am inregistrat ea abonante pe unu triliniu: Ianuariu — Martiu. Nci aparanti tramisi. Asceptu cele promise.

Dlui Victoru Florescu, oficieriu ces. reg. de armata, in Labasintiu. Bine ai deslegatu ghicitur'a d'in nrulu 2.; déra epistol'a DTele a sosit tardi: dupa inchiaierea foii sî tragerea sortii.

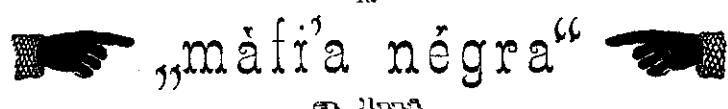
****) Déca ai asî spiritu intreprindetoriu, a-poi mai baga-te si purcariu la satu. G. S.

PUBLICATIUNI TACSABILI.

2.

Negutiatori'a

la

„măfi'a négra“

FRANCISCU sî EDUARDU TONES

d'in Aradu, in piat'a principale,

sî recomenda stabilementulu ei bine aprovisionat cu d' al'de droguele, bacanii, specerii, articuli de coloratu, farine de vapôre, sementie pentru economiî sî gradine, papire si felu de felu de alte recuisite de serisu si cu ape minerali totu de-a-un'a prospete.

Tôte aceste cu pretiurile cele mai estine.

Comandele d'in provincii le efectueaza la momentu pr'in posta, punendu in contu dupa fia-care statiune numai portulu de cruceri 33. la o greutate de 5 chilo.

*) Da da, mai alesu d'in editarea lui „Gur'a-satului“. Red.

**) sî batutu . . . G. S.

***) te si iau la ochi. G. S.

Proprietariu, editoriu si redactoru respundetoriu: Mircea V. Stanescu.

Cu tipariul lui Stefanu Gyulai in Aradu.

